

SUFOI

Skandinavisk UFO Information

SUFOI Nyhedsbrev

Nr. 6 - 1999

November/december

SUFOI Nyhedsbrev nr. 6 - November/december 1999

Ansvarshavende redaktør:

Flemming O. Rasmussen
Rugmarken 2, 8520 Lystrup
Telefax: 86 22 29 25.
e-mail: flemming.rasmussen@teliamail.dk
Copyright: SUFOI, 1999

Artikler

Redaktionen modtager gerne artikler samt læserbreve og debatindlæg.

Udgivelse og deadline

SUFOI Nyhedsbrev udkommer fremover kun på Internettet på adressen:

<http://www.sufoi.dk>

Deadline. Der er fremover ingen faste deadlines, da det er muligt at foretage opdatering med kort varsel.

Tryk

Burre Reklame, Silkeborg.

Distribution

SUFOIs Ekspedition
Posekærvej 42
6200 Aabenraa.

Adresseændring bedes meddelt hurtigst muligt til SUFOIs Ekspedition.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI)

Postboks 6, DK-2860 Gentofte
Ufo-alarmer: 70 20 11 22
Prøvenumre og information: 70 20 11 22
Giro: 9 11 77 25
e-mail: info@sufoi.dk
Hjemmeside: www.sufoi.dk og www.ufo.dk

Forside billede

Dette maleri af Donald E. Davis, her gengivet i sort/hvid, forestiller den asteroide, som slog ned på Yucatan Halvøen i det sydøstlige Mexico for omkring 65 millioner år siden. Det var den asteroide, man mener var skyld i, at de store dinosaurer uddøde. På billedet er der pterodactyler, flyvende øgler med et vingefang på op til 15 m.

NASA/JPL/Caltech

Indhold

Leder - Frem mod år 2000	3
Projekt kuglelyn	4
Observationer	5
Foredrag	5
Avisudklip	6

SUFOI Nyhedsbrev udkommer hver anden måned og udgives af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 6 ○ DK-2820 Gentofte ○ Danmark
ISSN 1396-545X

Leder

Frem mod år 2000

Så er det atter tid for SUFOI Nyhedsbrev. Med denne udgave er der noget specielt. Det er ikke blot den sidste udgave i år, men den sidste på papir. Fra næste år tager SUFOI hul på fremtiden. Det betyder, at SUFOI Nyhedsbrev fremover kun udkommer elektronisk på SUFOIs hjemmeside.

SUFOI har i de seneste år haft en velbesøgt hjemmeside, hvor de besøgende har mulighed for at læse de seneste ufo-nyheder, se de nyeste oversigter over indberettede observationer, bestille bøger og videoer, hente ældre artikler fra UFO-Nyt, og meget meget mere.

Det er derfor på tide også at udgive et elektronisk blad, hvor alle, selvom de ikke er medlem af SUFOI kan få lov til at snuse lidt til ufologiens forunderlige verden.

SUFOIs hjemmeside er under stadig udvikling og er dermed åben for nye ideer fra alle.

Året 1999 lakker mod enden, men inden da, er det jul. Og så er det måske en ide at lade vejen falde forbi <http://www.sufoi.dk> eller <http://www.ufo.dk> og se, om ikke den ufologiske julegave er at finde her. Der et stort udvalg i bøger og hæfter, tidskrifter, videoer og andre gode ufo-tilbud.

Det er også muligt at komme i kontakt med SUFOI via Internettet, det sker på adressen info@sufoi.dk.

SUFOI Nyhedsbrev siger tak for denne gang og på gensyn på Nettet.

Glædelig jul og godt nytår 2000.

-for

Fænomener

Projekt kuglelyn

Kim Møller Hansen

I oktober 1997 efterlyste Poul Thomsen i udsendelsen »En naturlig forklaring« beretninger fra tv-seere, som selv havde set kuglelyn. Denne efterlysning betød, at Poul Thomsen/DR modtog mere end 100 breve med kuglelynsberetninger.

I »En naturlig forklaring« vist på DR2 den 24.10.98 kl. 17.30 var kuglelyn, så et af de emner, som panelet beskæftigede sig med. Nogle af kuglelynsberetningerne blev læst op, en gæst fortalte om sine egne to oplevelser af slagsen, og Ole J. Knudsen forklarede, hvad man egentlig ved om fænomenet og berettede om Juplau Janssens oplevelse (se også Ole Henningsens artikel »En naturlig forklaring - denne gang om kuglelyn« i UFO-Nyt 1/99 side 12-15).

Efter udsendelsen fik Ole J. Knudsen overdraget de mange breve fra seerne, hvorefter Ole J. Knudsen videregav dem til Toke Haunstrup. Nu ligger alle brevene hos undertegnede, fordi jeg altid har fundet netop dette fænomen spændende og gerne vil læse om folks oplevelser. Og det er faktisk interessant, spændende og underholdende læsning - som fortjener at komme ud til en større kreds i en eller anden form, måske som et lille hæfte i SUFOI-regie. Det må tiden vise.

For at udvide min egen horisont vil jeg være taknemmelig, hvis læserne vil kigge gemmerne og undersøge, om der skulle være bøger, artikler, links på Internettet m.m., der omhandler kuglelyn, -ikke kun beretninger, men også teorier (på dansk/engelsk/tysk) om deres opståen samt fotografier, tegninger, gamle stik etc. af fænomenet. I første omgang vil fotokopier af alt om kuglelyn være en hjælp.

Observationer

Af Ole Henningsen

Jeg har fået en telefonisk henvendelse fra en kvinde i Nordsjælland, der fra et sommerhus på Vestkysten (Henne Strand) sammen med sin mand den 18. september, kl. ca. 20.40 observerede et lys, der i 2-3 min. er set komme flyvende fra vest og forsvinde, d.v.s. blive mindre, i SV-retning.

SUFOIs Informationscentral havde umiddelbart ingen observationer rapporteret fra det pågældende tidspunkt.

Jeg har efterfølgende forsøgt via Esbjerg Airport at indhente oplysninger om lokal trafik til/fra oliefelterne i Nordsøen. Hidtil uden respons. Har netop rykket igen.

Et rigtigt trekantsdrama: Fyr fra Lolland undersøger observation ved Vesterhavet foretaget af ægtepar fra Nordsjælland! Det må da alligevel siges at dække landet rimeligt?

Aktiviteter

Foredrag

Af Ole Henningsen

27. oktober foredrag i Odd Fellow Loge Urania i Nakskov med besøg fra logen i Maribo: ca. 80 deltagere. Emne: Eftersøgning af liv i Universet.

6. november foredrag om ufoer på Rådhuset i Rønnede på Midtsjælland. Arrangør: Højskolen for pensionister og efterlønsmodtagere. 100 deltagere.

Næste kendte foredragsdato: 18. januar 2000, hvor Storstrøms Amt inviterer på en vandring i aftenmørket på Sydsjælland, hvor naturformidler Alice Foged og undertegnede fortæller om mystik i mørket, lygmænd, nattehimmels mysterier, liv i universet og ikke mindst ufo-fænomener og SUFOI. Efter en tur i nattemørket er der video og dias - og varm kaffe - indendørs. En gentagelse af et lignende arrangement fra januar 1999 på Nordfalster.

Iolbæk Amts Venstreblad den 2. august 1999

På sporet af sandheden

En korncirkel er dukket op ved Vig. Er det vejret, en ufo eller Solvøgnens Venner, der står bag?

AF LAURITS BAAD HOLDT

En korncirkel - eller rettere et mønster - er dukket op på en hvedemark bag bigrafen i Vig. Man ser den tydeligt fra Holbæksvej, når man kører igennem byen.

I Sørø bor Carl Otto Brindslev. Siden 1995 har han opmålt og registreret korncirklér og rapporteret resultaterne til England, hvor de førende korncirkelpæcialister befinder sig.

Han er en ren Fox Mulder hovedpersonen i tv-serien 'Strengt fortroligt', der handler om ufoer og overnaturlige fænomener - og han ta-

ger helt sikkert af sted for at måle korncirklen op, så snart han hører om den, havde jeg fået at vide.

Sandt nok. Klokken 21.15 mødtes Venstrebladets udsendte med korncirkel eksperten på parkeringspladsen bag Vig bio. Og så gik turen op til korncirklen. Nænsomt fulgte vi et traktorspor igennem kornet, men andre fur havde været mindre nænsomme.

Mønsteret blev målt på alle leder, og eksperten tegnede en skitse og forte målene på. Mønsteret er 41 meter langt.

- Jeg må indrømme, at den her er rigtig pæn. Den er ret stor, og den står pænt og skarpt, sagde han anerkendende.

Han vil ikke sige noget om, hvordan mønsteret kan være fremkommet - ordet ufo bliver overhovedet ikke nævnt på noget tidspunkt.

Han fortæller dog om en engelsk videooptagelse, der viser nogle lyskugler over

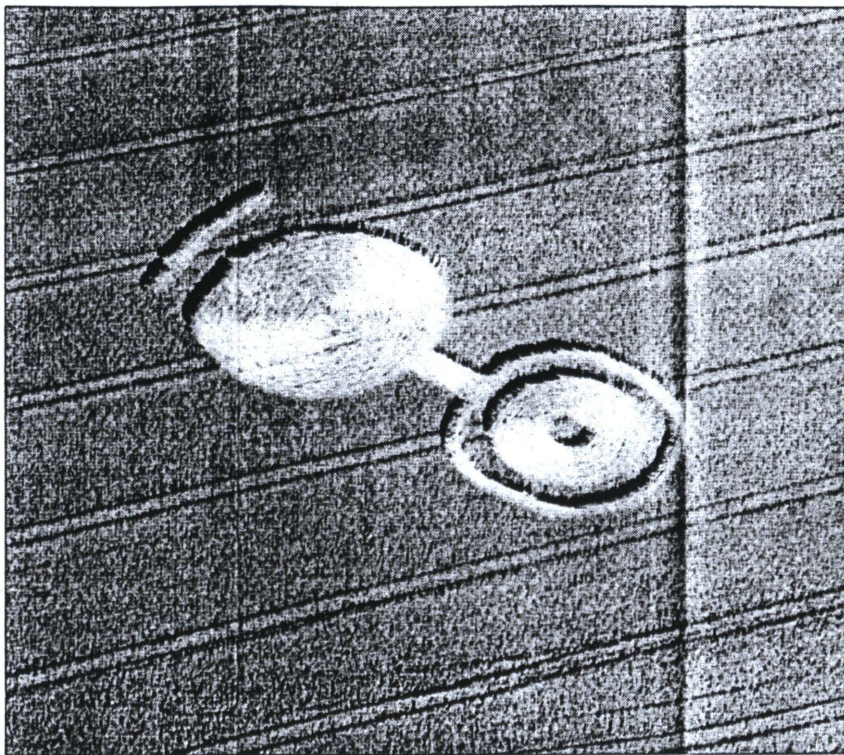
en mark, hvor der i løbet af et nat fremkom en korncirkel.

Muligheden for, at det er spasmagere, der står bag korncirklen, er han dog også åben overfor.

Netop spasmagere synes at være en oplagt mulighed. Flere har allerede nævnt Solvøgnens Venner, og motivet peger også i den retning. Han opfordrer også markens ejer til at melde korncirklen som hierværk. På den måde kan det måske blive afsløret, om det blot er spasmagere, der er ansvarlige for det nedlagte korn, mener han.

En korncirkel er dukket op på en hvedemark ved Vig. Den blev i aftes målt op og registreret.

Flere mener, at det er foreningen Solvøgnens Venner, der har været på spil. Foto: Søren Holmberg

Besøg af ^{23E} en UFO?

SKAGEN: Nogle beboere ved Gl. Landevej i skagen troede måske, at der var besøg fra fremmede planeter, da Onkel Aages Fiskebille klokken 21.30 i aftes pludselig begyndte at opføre sig mærkeligt.

Bilen stod parkeret ved Gl. Landevej, og selvom der ikke var nogen i den, blev lyset tændt og vinduesviskerne gik i gang - og så kontaktede beboerne politiet.

Som kunne konstatere at der nok snarere var tale om en kortslutning i bilens elektriske system, så betjentene kontaktede onkel Aage, som så atter fik mærkelagt køretøjet.

Lolland-Falster Folketidende den 10. september 1999 ^{23E} Sandheden om UFO'er

NYKØBING F. - Kulturfabrikken sætter fokus på UFO'er i den kommende weekend. Lørdag og søndag mellem klokken 10 og 17 gæster Robby Curdorf Kulturfabrikken.

Han vil fortælle om virkeligheden bag film som Stenget Fortroligt, Dark Skies, Intruders, E.T., Nærkontakt af 3. Grad og Independence Day.

Der bliver vist originale filmauftagelser af Aliens og rumslåbe. Foredragsholderen vil også føre bevis for, at Jorden besøges af civilisationer fra andre solsystemer.

Efter Robby Curdorf åbner Alien Club op for ambientklubben Sun-Moon-Stars, hvor der disktes op med varme madrasser, blødt lys og behagelig ambient, som får de besøgende til at lande igen.

VANVITIG VIDENSKAB

^{23E} Flere bortføres af ufonauter

Stadig flere bliver bortført af ufonauter!

I alt fald hvis man skal tro alle de såkaldte dokumentariske TV-udsendelser, der med svingende overbevisning flirter hen over utallige danske og udenlandske kanaler, hvori flere og flere mennesker rapporterer, at de har været kidnappet af ufo-væsener og har været underkastet ubehagelige eksperimenter samt nedværdigende undersøgelser om bord i ufo-erne eller på hemmelige baser.

Stigningen i antallet af jordiske beboere, som får sig en tur i et af disse besynderlige fartøjer, understøttes af en tankevækkende undersøgelse tilbage fra 1991 - der viser, at hele fire millioner amerikanere er blevet bortført. Det er i alt fald, hvad de skulle have svaret i en meningsundersøgelse.

Ifølge mag.art. & ph.d. Michael Rothstein fra Københavns Universitet er fænomenet med bortførelserne først og fremmest amerikansk. Men i Para-nyt, der leverer kritiske syn på pseudovidenskab, overtro og paranormale fænomener, beretter han dog om, at der også foreligger beretninger fra Danmark. Der er faktisk mennesker herhjemme, som hævder, at de allerede for mere end 20 år siden blev kidnappet første gang. Og at det er sket flere gange siden. Mønstret i Danmark er det samme som i andre lande. Gennem terapeutiske samtaler viser det sig, at noget trykker gevaldigt i underbevidstheden, og gennem hypnose lykkes de fortrængte begivenheder frem. (Ufonauterne skulle angiveligt være i stand til at slette ofrenes hukommelse.) Personen fortæller derefter typisk, at han efter hun midt om nat-

ten blev vækket af en fire-seks underlige væsener, som pludselig stod ved sengen. Det hænder, at ufonauterne er grønne, men som regel beskrives de som hvidlige eller kitfarvede. Deres hoveder er meget store, pæreformede og hårløse ...

- så er du advaret!

Liz Rand

Quaade

Flere og flere hævder at være blevet bortført af ufoer. I USA skal hele fire mio. have været oppe at flyve med et uidentificeret flyvende objekt.

Tegning: Claus Seidel

UFO-RELIGION: Stadig flere sekter venter på frelsen fra flyvende tallerkener, og samtidig udvikler kulten omkring science-fiction sig nærmest til en ny religion

Kristeligt Dagblad den 24. august 1999

Ny inspiration til troen fra det ydre rum

Billede fra »Star Trek«. Se side 11

AF HEIDI DACHS

De to FBI-agenter Scully og Mulder i tv-serien »Strengt fortroligt« har fået kultagtig status blandt deres fans, fordi de jager ufoer og rumvæsener. Serien, der er populær overalt i Vesteuropa, er blot et eksempel ud af mange på det boom, som science-fiction oplever. En anden mindst lige så populær tv-serie er »Star Trek«, der vises på lokal-tv-stationen TvDanmark. Også på film-lærredet er science-fiction in, hvilket »Star Wars« og »Independence Day« blot er de seneste beviser for.

Troen på flyvende tallerkener vokser. Ifølge undersøgelser tror hver anden borger i USA og hver tredje i Tyskland, at der eksisterer liv på andre planeter. Ufoer er også blevet populære blandt nyreligiøse grupper. Adskillige sekter bygger deres religion på dommedagsprofetier, hvor ufoer og rummænd spiller den altafgørende, frelsende rolle for en lille gruppe udvalgte. For eksempel valgte 39 medlemmer

»Jesus skal komme igen på himmelens skyer.« De nye religioner har den samme vision, men har tilpasset den de moderne forhold. Ifølge de fleste ufo-religioner er rumvæsenerne ædle brødre, der skal frelse os fra undergangen. Det er i bund og grund bibelske forestillinger, som er typiske for den kristne tro. Ufo-religionerne overholder rammerne for de kristne myter, siger Mikael Rothstein, der netop har skrevet en bog om ufoer og sekter, som udkommer i efteråret.

Han er overbevist om, at sekternes opfattelse af Gud og ufoer mest af alt er et billede på, hvordan mennesket oplever sin egen verden.

Vi lever i et højteknologisk samfund, som vi ikke altid kan finde os tilrette i. Vi har brug for nogen, der kan redde eller straffe os, siger Mikael Rothstein.

Nogle ufo-sekter har en racistisk ideologi. Det kommer for eksempel til udtryk i de tekster, Edeltraud Schröder har skrevet, der bliver betragtet som

lin, skønner, at rumvæsenerne i næsten 90 procent af alle Hollywoods science-fiction film er onde. Han siger:

Science-fiction lever af menneskers lyst til angst. Filmene bliver lavet un-

mesider på Internet med informationer om de forskellige planeter, rumvæsener og personer, som medvirker i filmene.

Grupperne kommunikerer via Internet, men har også internationale »Star

ham. For adskillige »Star Trek«-fans - ikke kun Kim Johannsen - er serien meget mere end blot en tv-serie. De har taget Roddenberrys visioner til sig og betragter dem som deres egen ideologi.

af sekten Haeven's Gate at begy, selv-
mont i USA i 1997. De troede, at dom-
medag var nær, og at ufo'er lettere kun-
ne bringe deres sjæle op til højere di-
mensioner, hvis de gav afkald på deres
jordske hylster.

Også i Tyskland har ufo-troen bredt
sig. I Schwarzwald har flere medlem-
mer af sekten Fiat Lux slædt sig ned:
Sekten ventede på dommedag og var
overbevist om, at store, usynlige ufo'er,
der allerede opholder sig i nærheden af
Jorden, til den tid vil materialisere sig
og tage overlevende jordboere om
bord, indtil ragnarok er forbi.

Et andet tysk eksempel er foreningen
Metharia i Slesvig-Holsten. Gruppen
ledes af Edeltraud Schröder og menes
at have 200 medlemmer. Edeltraud
Schröder påstår, at hun allerede for
nogle år siden har været om bord på et
rumskib, som blev styret af væsener fra
planeten Metharia. Disse væsener kal-
der hun for santinere. Hun har profete-
ret, at jorden vil gå under, men at santi-
nerne vil redde menneskeheden ved at
tage folk med i rumskibe og lade
dem bo på Metharia.

Et religiøst ekko

Religionshistoriker ved Københavns
Universitet, Mikael Rothstein, er ikke
forbavset over den religiøse betydning,
som ufo'er bliver tillagt af flere og flere
sektar.

- Det er i virkeligheden en videre-
udvikling af vores allerede eksisterende
religion. Alle religioner er i konstant
bevægelse og ændrer sig, også kristen-
dommen, siger han.

- Myten om flyvende tallerkener er
dybest set et ekko af religiøse forestil-
linger, der har eksisteret i forvejen.
For eksempel hedder det i Bibelen, at

enlige skrifter blandt medlemmerne af
Metharia. Heri står blandt andet, at:
»de hvide må enes, for ellers mister de
deres førende rolle i denne verden.«

Fremtidsangst

Jo nærmere vi kommer årtusindskiftet,
jo mere fascineret bliver mennesket af
at kigge på verdensrummet, hvilket
mange psykologer ser som en bekræf-
telse på en tiltagende angst for fremti-
den. Der eksisterer en metafysisisk sult,
som mange føler, de ikke kan tilfreds-
stille med de gamle religioner, altså ser
de sig om i verdensrummet.

Denne søgen efter åndeligt indhold
giver sig udslag på mange måder. Kun
de færreste vælger at blive medlem af
sektar som Metharia eller Fiat Lux.
Langt større er gruppen, der ikke tror
på frelsende rumskibe, men som allige-
vel er overbeviste om, at vi ikke er ale-
ne i verdensrummet. Det er en væsent-
lig grund til, at fanskaren, der tilbeder
film som »Strengt Fortroligt« eller
»Star Trek«, bliver stadig større.

Lyst til angst

I de fleste science-fiction film har rum-
væsenerne mistet den frelserrolle, som
de har hos sektar. I stedet for bringer
de død og dommedag over jorden. Sen-
en »Strengt Fortroligt« er prototypen
på denne filmgenre, hvor regeringer,
hemmelige organisationer og frem-
mede væsener intrigerer for at opnå
herredømmet over vores planet.

Adskillige sociologer og psykologer
er bekymrede over, at de fleste ufoan-
tager hovedsageligt skildres som volde-
lige. Den østrigske professor, Rainer
Münz, der arbejder på det socialviden-
skabelige institut på universitetet i Ber-

lyn i Tyskland, har lavet en film om
lyst til angst. Filmen er blevet lavet
motivet: Hvert tid har sin angst. I
1950'erne var filmene metaforer for
den kolde krigs æra. I 1990'erne er sci-
ence-fictions nye fjendebillede skabt
efter gammelt mønster. Angsten for
kommunismen og atomkrigen er vejet
for angsten for udlændinge, men efter-
som vi lever i en tid med politisk kor-
rekthed, er det umuligt at lave film,
hvor mexicanere eller japanere invader
er USA. Hollywood har jo også opgi-
vet de klassiske westerns, hvor india-
nerne blev nedslagtede på sårbe. Det
passer ikke ind i eftermiddagsunder-
holdningen i tv. Derfor lader man nu
rumvæsener overtage denne utaknem-
melige rolle.

Instruktøren bag filmen »Men in
black«, Barry Sonnenfeld, bekræfter
denne formodning ved at sige:
- Rumvæsener kan man uden be-
tænkning gøre til grin, dræbe og porte-
re. De er de eneste, der endnu ikke har
en lobby i Hollywood.

Ifølge Rainer Münz er »Star Trek«
en af de få science-fiction serier med et
virkelig positivt budskab om multikul-
turel samarbeid: Rumskibet med en
bævnation fra flere forskellige planeter
væder i fællesskab mælkevejen.

»Star Trek«-økologi

Overalt på kloden har serien vakt be-
gejstring, og der er fanklubber i for ek-
empel Sydamerika, New Zealand og
Europa. Klubberne beskæftiger sig
med vigtige forskellige aspekter af tv-seri-
en. Nogle klubber koncentrerer sig ale-
ne om den filosofi, som forfatteren bag
serien, Gene Roddenberry, har tænkt
sig, da han skabte »Star Trek«. Der fin-
des økologiske »Star Trek«-frugt-for-
zninger, der kun optager frugtavlere
som medlemmer, hvis de er villige til at
dyrke økologiske varer i overensstem-
melse med de regler, som foreningerne
tror, hersker i »Star Trek«s fremtids-
samfund. Selv det engelske flyvevåben
har dannet en klub for »Star Trek«-in-
teresserede flyvevoldere.

På Internet er det muligt at hente in-
formationer om alt vedrørende »Star
Trek«. Fans har oprettet utallige intern-

et, men har også international »Star
Trek«-kongresser, hvor folk møder op i
selvgjorte uniformer.

Der findes såkaldte skoler, hvor man
kan lære at tale klingonsk. I USA har
NASA opkaldt en raket efter serien.
Nogle fans gør alt for at se ud som de-
res helte fra serien, og enkelte psykolo-
ger har endda specialiseret sig i udeluk-
kende at behandle patienter, som har
forelsket sig i en af figurerne fra »Star
Trek«.

»Star Trek«-serien er i virkeligheden
flere serier, som efterfølger hinanden.
Den begyndte i 1960'erne med William
Shatner i rollen som kaptajn Kirk.

Patrick Stewart, der spiller den efter-
følgende kaptajn Jean-Luc Picard, for-
søger at forklare seriens popularitet
med følgende ord:

- Vi sidder ikke på værtshuse og
ryger cigaretter, vi taler om moralske
konflikter, vi kæmper mod de onde
magter. Der findes en stærk mytologisk
komponent i »Star Trek«, hvilket seri-
en har til fælles med det klassiske tea-
ter lige fra Sofokles til Shakespeare.
Dertil kommer, at den i 1991 afdøde
»Star Trek«-forfatter Gene Roddenber-
ry udtænkte en kompliceret vision om
vores planet: en verden i hvilken fanig-
dom og social nød ikke længere eksis-
terer, og hvor penge ikke spiller nogen
rolle. En fascinerende tanke!

Mere end en tv-serie

En af de danske »Star Trek«-grupper
befinder sig i Århus. Star Fleet Aca-
demy, Aarhus Branch, kalder de unge sig.
som har lavet adskillige farvestrålende
sider på Internet. Her kan man finde
oplysninger om foreningens aktiviteter
og medlemmer foruden informationer
om selve tv-serien.

Foreningens formand er Kim Jo-
hannsen, der studerer kemi ved Aarhus
Universitet. Han siger om foreningen:

- Jeg tror, de fleste »Star Trek«-fans
ligesom jeg selv har haft sympati for
denne tankegang allerede inden, de
lærte »Star Trek« at kende.

Interessen for »Star Trek« og med-
lemsskabet af foreningen har kun været
med til at forstærke denne holdning hos

Kult eller religion

Filmprofessor i den tyske by, Bochum,
Nicola Rühl Wanning, har skrevet en
rapport om »Star Trek«. Hun siger om
kulten omkring »Star Trek«, at den i
enkelte tilfælde er ved at udarte sig til
at blive en religiøs sekt.

- Jeg har kunnet fastslå det under mine
effortforskninger. Det var svært at
finde litteratur om »Star Trek«. Derfor
henvendte jeg mig til en fanklub. Da
jeg mødte medlemmerne ved en »Star
Trek«-middag, var alle i uniform og
bar maske. Jeg havde følelsen af, at
mange forvekslede serien med realite-
terne. Man fortalte mig endda, at på et
et halvt år tidligere havde giftet sig i
uniform med de tyske synkronstemmer
fra kaptajn Picard og androido Data
som forlovere.

Parallellerne til et religiøst samfund
er også slående, når man læser Star
Fleet Academys vedtægter på Internet.
Den århusianske forening skriver i pa-
ragraf 10, der nærmest lyder som en re-
ligiøs ed, således:

»Foreningens formål er at fremme:
»Star Trek« i Århusområdet, at samle
alle interesserede, at arrangere »Star

Billede af Michael
Rothstein. Se side 10

Historien bag »Star Trek«. Se side 10

Trek«-relaterede arrangementer og at påvirke danske og nordiske tv-stationer til at sende »Star Trek«.

Foreningen fortæller selv på Internet, hvorfor medlemmerne går så meget op i »Star Trek«:

»Star Trek« tilbyder et optimistisk syn på fremtiden, et syn, som, vi tror, er værd at stræbe efter. I »Star Trek«s univers har menneskeheden endelig løst mange af de problemer, der eksisterer i dag. Forurening og fattigdom er stort set blevet elimineret i føderationen, og vi har endelig lært at respektere livet højere end noget andet. I stedet for at skjule vores forskelle for at opnå en generel accept, har vi lært at sætte pris på dem på grund af det krydderi og den variation, som de tilsætter vores liv.«

I modsætning til den tyske forsker Nicola Ruth Wanning, mener den danske religionshistoriker Mikael Rothstein ikke, at interessen for »Star Trek« er ved at udvikle sig til en religion. I hvert fald ikke i Danmark. Han siger:

- Hvis man begynder at definere interessen for »Star Trek« som en religion, røder man sig ind i problemer. »Star Trek« fans opfører sig ganske vist som religiøse mennesker i og med, at de har bestemte moralnormer og ritualer, de følger, men de ved, at personerne fra tv-serien ikke eksisterer. Hvis man spørger dem, hvorfor de klæder sig ud som personer fra serien eller giver sig selv desu navn, så vil de sige, at det er en form for leg.

Heri bliver han bekræftet af Kim Johannsen. Lederen af den århusianske »Star Trek«-forening angiver ganske jordnære grunde til, at netop han er blevet medlem af klubben.

- Når man har en interesse, er det altid dejligt at tilbringe tid sammen med andre, der deler denne interesse. Vi kan også låne afsnit af serien hos hinanden i stedet for at skulle købe dem selv, siger han.

Ifølge Kim Johannsen har mange folk svært ved at forstå, at man overhovedet kan finde en serie så interessant, at man vil bruge tid på den.

- Derfor er det befriende at tilbringe tid sammen med andre fans, siger han.

Anderledes alvorligt betragter amerikanerne serien. Ifølge undersøgelser mener adskillige amerikanere, at håndtrykket mellem kaptajn Kirk og kaptajn Picard, som blev vist i den syvende »Star Trek« biografilm, var langt vigtigere end mange - virkeligt stedfundne - møder mellem statsoverhoveder.

Skuespilleren Jean-Luc Picard, Patrick Stewart, siger heril:

- Håndtrykket kom endda på forsiden af Time Magazine. Det er naturligvis besynderligt. Mange mennesker opfatter åbenbart mødet som et historisk øjeblik, der i virkelighed har fundet sted.

Mikael Rothstein er enig i, at interessen for netop denne serie er meget stærk.

- Det er meget svært at trække grænsen for, hvornår det er fankult, og hvornår det er religion. På det funktionelle og virkelige plan har interessen for serien mange paralleller til religion, siger han.

10

- »Star Trek« tilbyder et optimistisk syn på fremtiden, et syn, som, vi tror, er værd at stræbe efter, skriver den århusianske klub Star Fleet Academy på foreningens hjemmeside på Internet om »Star Trek«.
(Foto udlånt af TvDanmark.)

- Ifølge de fleste ufo-religioner er rumvæsenerne alle brødre, der skal frelse os fra undergangen, siger religionshistorikeren Mikael Rothstein. (Foto: Nordfoto)

Historien bag »Star Trek«

Navnet »Star Trek« (stjernerrejse) er hentet fra den tid, da europæerne koloniserede Amerika. Den vognkolonne, der drog fra den amerikanske østkyst mod vest over prærien blev kaldt »a trek to the stars« (en rejse til stjernerne).

»Star Trek«s opgave skulle ifølge forfatteren Gene Roddenberry imidlertid ikke være at erobre fremmede galakser, men derimod at udforske nye livsformer og civilisationer. Der var hermed tale om en sammenlignende etnologi, hvilket var lidt af en sensation i 1960'ernes amerikanske tv.

Efter nogle få afsnit, blev der i serien dannet en stor føderation bestående af mennesker og væsener fra andre planeter, hvilket betød, at de kunne leve i fredelig sameksistens.

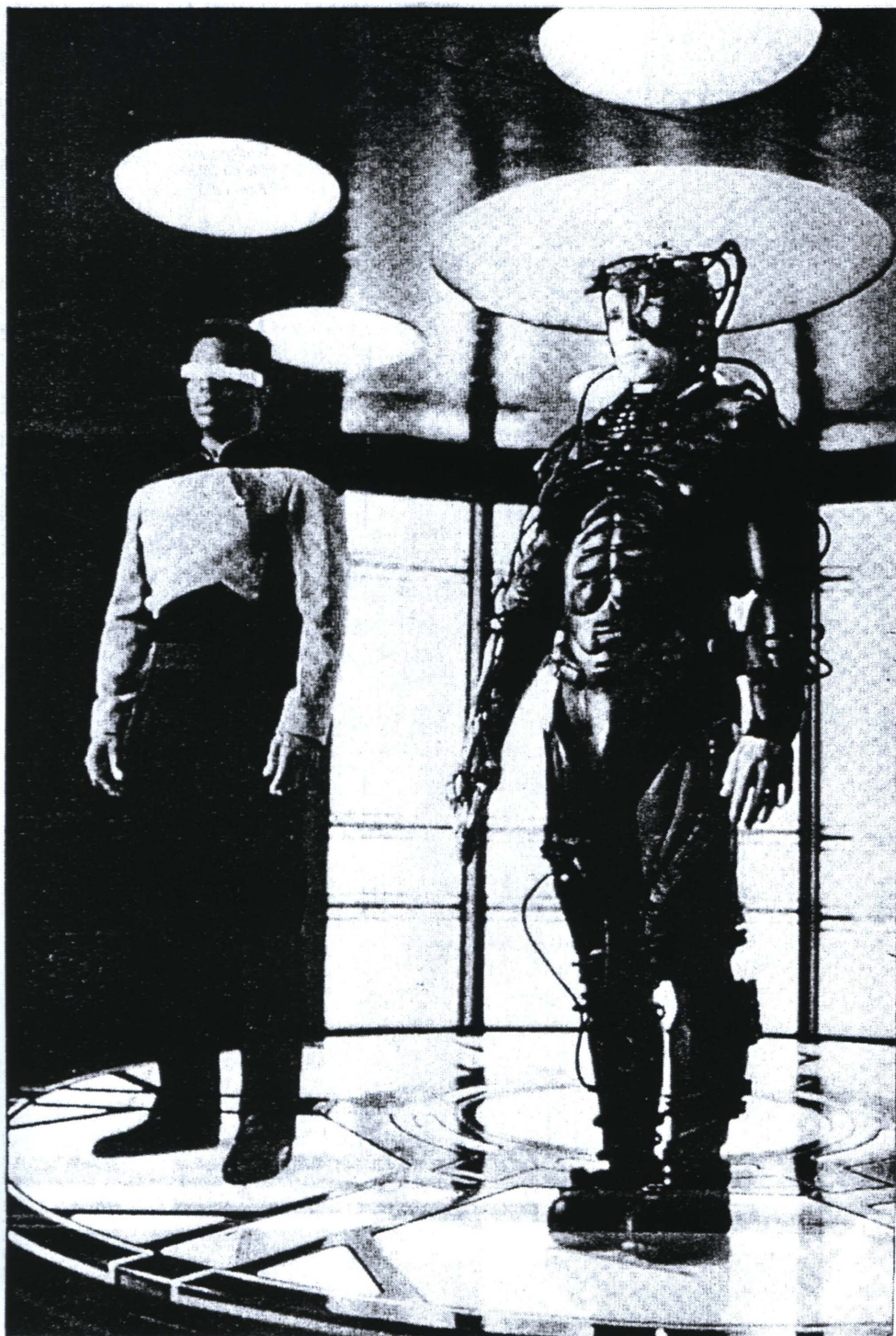
Det var ikke svært at genkende russere, japanere, kinesere eller afrikanere under maskerne. Den vigtigste lov i føderationen blev hurtigt, at

man ikke blandede sig i de andre planeters interne anliggender.

Roddenberry, der tidligere var ansat ved politiet i Los Angeles, lagde også vægt på altid at have mindst en kvinde og et rumvæsen med i besætningen.

»Star Trek« var på mange måder banebrydende. Det første kys mellem en sort kvinde og en hvid mand på amerikansk tv fandt sted i 1960'erne på kommandobroen i rumskibet Enterprise.

I begyndelsen var kvinderne mindereværdige og kunne ikke sige ret meget mere end: »Alle signalfrekvenser er åbne, Sir.« Men da lejtnant Uhura - en sort kvinde - ville forlade serien af denne grund, protesterede Martin Luther King. Efter borgerretsfor-kæmpens mening var hun et uundværligt forbillede for unge afroamerikanske kvinder og kunne umuligt desertere fra sin sociale mission. Resultatet var, at hun blev.

23 F Holder foredrag om religiøse fænomener

Dagbladet den 15.
september 1999

Vejleå Kirkens foredrags-række starter i morgen

Det overordnede tema for Vejleå Kirkens foredragsrække er religiøse billeder i forskellige tidsrum, her hvor artusindet er ved at gå på hæld. Det første i rækken er torsdag kl. 19.30.

Mange mennesker tror, at hvis de ikke har noget forhold til kirken og kristendom, så har de heller ikke noget med religion at gøre. Men vor moderne tid vrimer med religiøse fænomener: dyrkelsen af Elvis Presley og Prinsesse Diana, forestillinger om UFO-bortførelser og andre mystiske fænomener, som man kan følge på Internettet eller i tv-serier som X-files, for slet ikke at tale om filmene Star Wars, hvis fortælling på mange måder danner en på-

Pia Skogemann.

ralliefortælling til kristendommens, siger foredragsholderen, den lokale forfatter og jungianske analytiker, Pia Skogemann.

Pia Skogemann har flere

gange tidligere stået på plakaten i Vejleå Kirke, både som foredragsholder og som aktiv i menighedsrådet, i en årrække som formand, senere som formand for kunstudvalget og nu som "personalechef" for de ansatte ved kirken.

Herudover er hun kendt som leder af det danske Jung-institut og praktiserende psykolog, i hvilken egenskab hun har akrevet flere bøger, heriblandt en drømmebog og sidst et værk om nordiske folkeeventyr.

Der er gratis adgang til foredraget, som Ishøj Menighedsråd arrangerer.

Oktober månedens foredrag hedder "Helgener og heltebilleder i den kristne middelalder" og i november er det "Åbenbaringsbilleder i kunsten med fortolkning af endetidsforestillinger."

SA

23 F UFO set ved Køge Bugt

Sydkysten den 15.
september 1999

Ukendt objekt blev observeret i både Solrød og Hvidovre den 3. september

Køge Bugt: Et UFO - et uidentificeret flyvende objekt - er samme aften set over Trylleskoven ved Solrød Strand og i Hvidovre.

Det oplyser Kirsten Benn, Birkerød, der er rapportoptager for SUFOI - Skandinavisk UFO-information. SUFOI samler observationer om UFO'er, undersøger dem og udarbejder statistikker.

Hun fortæller, at fire personer den 3. september kl. ca. 21.40 så objektet fra en villa ved Trylleskoven. De skønner, at det fløj i cirka 200-300 meters højde.

- Objektet havde en rund eller oval kuppel på toppen. Rundt om det var der røde lys - som en lyskæde - og fra kuplen strålede to lys opad, siger Kirsten Benn.

Det havde kurs mod

syd, da det pludselig stod stille over Trylleskoven. Bagefter forsvandt det igen mod nord og var ude af syne efter 20 sekunder.

I Hvidovre har en enkelt person indtil nu set objektet.

- Jeg hører meget gerne fra andre, der har observeret det, siger Kirsten Benn. Hun har tlf. 45 81 33 92.

jøb

Information den
15. oktober 1999

Ballonrekord 23E

■ Der forventes en kraftig stigning i antallet af UFO-anmeldelser, når Aschehougs forlag 28. oktober markerer udgivelsen af Berners Rekordbog 2000 med opsendelsen af 5.000 balloner. Luftfartsvæsnen har givet tilladelse til begivenheden, der finder sted kl. 15.30 fra forskellige lokaliteter og er et rekordforsøg indenfor kategorien: Flest børn sender balloner op.

Jydske Vestkysten den
26. september 1999

Se ufoer fra hotellet 23E

Den skotske by Falkirk 40 kilometer uden for Edinburgh hævder at være hjemstødt af ufoer. Undersøgelser har vist, at der siden 1992 er blevet registreret over 350 ufo-objekter over Falkirks nattehimmel. Det har fået hotelejerne på Comfort Inn til at holde ufo-weekender, hvor de overnattende gæster kan komme ud på observationposter sammen med ufo-eksperter. Det overjordiske træf koster 190 pund, men der er ikke garantier for et personligt møde med personer ude fra rummet, siger hotelværtten.

Bognoter

Kristeligt Dagblad den 4. oktober 1999

Danmarks begyndelse

Efter at have modtaget Danmarks Radios Rosenkjer-pris i 1998 kvitterede fhv. rigsantikvar, professor Olaf Olsen med seks radioforedrag, der blev sendt på P1 dette forår. Foredragene er nu i lettere redigeret i tilgængelige i bogform med titlen *Det Danmark blev til*.

Trods sin lidenhed kommer bogen langt omkring. Vikingetiden og den tidlige middelalder danske såvel som internationale forhold vendes og drejes. Vi hører om opkomsten af handelspladser, der senere udvikler sig til byer som Ribe og Hedeby.

Vi hører om Ansgars foræves forsøg på at omvende danskerne, hvilket giver anledning til en beskrivelse af før-kristne kulthandlinger. Sidst men ikke mindst findes en gennemgang af Trelleborge-nes forskningshistorie, hvor Olsen fremlægger forskellige bud på borgenes formål - både de seriøse og de mere outrerede forslag som tesen om, at Trelleborgene oprindeligt fungerede som UFO-landingspladser.

Olaf Olsen modtog Rosenkjerprisen for sine evne til at fremstille sine forskningsresultater i en umiddelbart tilgængelig og fængslende form. Denne evne kommer til fulde til udtryk i de seks foredrag. Olsen begrænser sig her ikke kun til egne forskningsresultater, men præsenterer et bredt og relevant spektrum af nye problemstillinger. Uden på noget tidspunkt at blive fagligt indforstået giver bogen indblik i, hvordan nye fund og nye dateringsmetoder har banet vej for væsentlige historiske nyvurderinger. Samtidig gives et par gode bud på, hvornår (og hvorfor) Danmark fremstod som et rige. Har man bare en smule interesse for disse

ting kan bogen varmt anbefales.

Ulrik Langen

Olaf Olsen:
Da Danmark blev til.
108 sider. 168 kr.
Forlaget Fremad.

Brandes på overfladen

Georg Brandes lå bestemt ikke på den lade side. Han rejste, læste og skrev sine bøger i et tempo, der kunne få selv den mest rutinerede bogtrykker til at gispe efter vejret. Det er da også et imponerende og omfangsrigt forfatterskab, Brandes har efterladt sig. Nu har den tidligere formand for Brandes-selskabet, Werner Thierry, gjort et forsøg på at formidle det store forfatterskab i en lettilgængelig form. I sig selv et prisværdigt forsøg, som desværre ikke er faldet særlig heldigt ud.

På bare 93 sider skøjter Werner Thierry gennem Brandes' liv og forfatterskab. Indimellem standser han op og kradsrer lidt i kanten af Brandes' hovedværker: »Søren Kierkegaard«, »Hovedstrømningerne«, »Nietzsche«, »William Shakespeare«, »Wolfgang Goethe« med flere. Men værkoptalerne er i den grad summariske og præget af lovlig meget impressionistisk overfladeniveau. Her ville et par dybere spadestik i forfatterskabet bestemt have gavn timer bogen. Hertil kommer, at Thierry konsekvent undlader kildehenvisninger på sine citater. Og selv om man af forskellige formidlingsmæssige hensyn bevidst har udeladt et stort og tungt noteapparat i sin fremstilling, så er det vel trods alt stadig god skik at oplyse sine kilder.

Leon Jøurnow

Werner Thierry:
Georg Brandes.
Værk og skæbne.
93 sider. 98 kr.
Spektrum.

Dommed

Miljøaktivister, UFO-fanatikere og kvækere er kun en ting: Verdens undergang vil starte.
Begyndelsen på enden kom en morgenstund i en paddehatsky på himlen over

AF ASGER LIEBST, Las Vegas
Informations
udsendte medarbejder

Om få minutter vil den lille klump plutonium, der befinder sig i toppen af et stålårn på Nevada Test Site, blive 10 millioner grader varm. Den vil da fordampe tårnet samt 20.000 tons ørkensand, dyr og planter og danne en ti kilometer høj sky, som de kommende dage vil drive tværs over det nordamerikanske kontinent, mens den drysser radioaktivt nedfald.

Fire kilometer fra stålårnet har man beordret 2.600 soldater til at opholde sig i smalle, støvede skyttegrave. Så snart trykølgen er passeret, skal soldaterne forlade skyttegravene og løbe frem mod eksplosionsstedet, ground zero.

Sekunderne går, klokken er 05.10, og så lyder der en munter stemme fra højttalere i området: »God morgen, mine herrer, velkommen til Yucca-sletten, dalen hvor de høje paddehatter gror. De vil snart se præcis, hvad de overlevende i Hiroshima så i 1945. De vil blive skadet, hvis De ikke følger instrukserne. Man skal knæle, kigge mod jorden og holde sig nede.«

Klokken er 05.19 denne morgen under den kolde krig. Soldaterne trykker sig mod jorden. De har hørt, at hvis man dækker ansigtet med hænderne, vil lysglimtet være så stærkt, at man kan se håndens knogler.

Nogle svin, der er iklædt specialsyede militæruniformer, opfører sig uroligt i deres bure, som står blot to kilometer fra ground zero. I nærheden er Dommedagsbyen, fem to-ræters huse, fuldt udstyret med køleskabe, avis på tæbordet, tændt tv og en mannequin-mor, der sidder og ammer sin mannequin-baby.

Nedtællingen gælder i højttalerne: »Ti sekunder, mine herrer, ni,otte, syv, seks.« 2.600 mænd holder instinktivt vejret, »fem, fire, tre, to, en - nul.«

En varm brise blæser rødbrunt ørkensov i ansigtet på mig, da jeg forlader biblioteket i Las Vegas' udkant, omkring 100 kilometer fra Nevada Test Site.

Det var ikke megen litteratur, jeg fandt i 1999 kunne finde om et af de mest kyniske kapitler i Las Vegas' - og den industrialiserede verdens - historie,

de 600 overjordiske atomprøvesprængninger på Nevada Test Site fra 1951 til 1962, som historikere anslår kan have givet 10.000 amerikanere kræft og nærgjort Korea-krigen til en atomkrig.

Hvorfor har biblioteket næsten intet om sagen? Skammer man sig, eller er historien blot gået i glemmebogen?

I den hede eftermiddag går jeg langsomt mod Las Vegas' gamle, nedslidte bycentrum og passerer et kommunalt ældre-center. Gad vide, om nogen derinde kan huske, hvad der skete?

20 minutter senere sidder jeg i samtale med Eula Orton, en 1-vlig husmor på 81, der i dag er frivillig medhjælper i rejseklubben på ældre-centeret. Fru Orton husker en sprængning, der fandt sted i 1955.

»Hele byen - ja, det var jo ikke noget stort stød dengang - vidste, at de ville skyde en bombe af. Hæren var allerede derude på prøvesprængningsstedet, hvor soldaterne lå i skyttegrave. Man ville jo finde ud af, hvordan de reagerede på bomben.«

»Min mand, min lille søn på otte år og jeg tog hen til min søster i det nordlige Las Vegas, det var så tæt, vi umiddelbart kunne komme Nevada Test Site. Hun havde en garage, som vi klatrede på at tage af for bedre at kunne se.« fortæller Eula Orton.

Familien var året før flyttet til Las Vegas efter råd fra lægen. Den lille søn havde astma, og det varme, tørre klima i ørkenen ville helbrede ham, sagde lægen. Det holdt stik. To år senere var drengen rask. Fik han til gengæld et giftigt drys fra bomben?

»Jegn vidste dengang, hvor farligt det var,« mener Orton »Men aviserne begyndte snart at skrive om nedfaldet. Og da min mand i 1958 startede på at arbejde på Nevada Test Site som dieselmotor-mekaniker, gik det for alvor op for os, at det hele ikke var for sjov. Han skulle altid have en plade på sig, der mælte, om han havde fået for meget stråling.«

»Min mand havde sikkerhedsgodkendelse Q, det var han stolt af, og det betød, at han kom overalt på prøvesprængningsområdet, men han måtte ikke tale om det med mig. Han fortalte mig ikke et ord til sin dødsdag for 14 år siden. Jeg vidste dog, at han ofte arbejdede i tunneller. Han kunne ikke lide lugten i de tunneller og til sidst holdt han op, efter 14 år. Han døde dog ikke af leukemi som flere af sine kolleger, men af et hjertetilfælde.«

»Men altså dengang i 1955 vidste vi ikke så meget. Vi satte os bare oppe på ta-

get af min søsters garage med kikkerter og ventede på eksplosionen.«

Hvad er det nøjagtig for en test, Eula Orton beretter om? Jeg undersøger senere, hvilke af årets sprængninger, der kan være tale om.

1955 var året, da den første McDonald's åbnede, da roll-on deodoranten så dagens lys, og da myndighederne afviklede atomprøvesprængningsserien Teapot på Nevada Test Site.

Teapot omfattede 14 bomber. Da familien Orton så eksplosionen om dagen, og de fleste sprængninger skete nisser på natten, indsnævres antallet af mulige bomber til fem. Oplysningen, at der lå soldater i skyttegrave, skærer tallet ned til et par stykker, og når Eula Orton undersøger sin daværende uvidenhed om nedfaldet, kan der kun være tale om én bombe, nemlig den første i Teapot-serien. Efter den blev sprængt, eksploderede også den offentlige debat om, hvor farlige afprøvningsrater var for civilbefolkningen.

Den første bombe i Teapot bar kodenavnet Wasp (hveps), og den blev sprængt den 18. februar 1955 kl. 12 om formiddagen. Det var en lille bombe på et kiloton - Hiroshima-bomben var på 20 kiloton - som kastede mod by i kun ville fordampe 1.000 tons mennesker, huse, biler osv.

600 soldater skulle overvåge eksplosionen i skyttegrave omkring fire kilometer fra ground zero. Men i sidste øjeblik opdagede meteorologerne, at skyttegravene lå i det område, som det radioaktive nedfald ville passere. Soldaterne blev i hast flyttet til et område 15 kilometer syd for eksplosionsstedet. Forskellige militære køretøjer, som man skulle studere virkningen af eksplosionen på, blev ikke flyttet. De blev i øvrigt så forurenet af eksplosionen, at den planlagte inspektion af skaderne måtte aflyses.

Den amerikanske admiral William D. Leahy samt generalerne Chester W. Nimitz og Curtis LeMay hævdede året efter udslettelsen af Hiroshima og Nagasaki i 1945, at japan ville have overgivet sig inden for en måneds tid - uden atom-bombninger.

Atomsprængningerne i Japan bliver dermed i mindre grad en afslutning på 2. verdenskrig end forberedelse af 3. verdenskrig. Altså en live øvelse udført på to byer, som omhyggeligt var skånet for

agen gryr

en enige om
i Las Vegas.
1951 med en
Syndens By

ØJENVIDNE - Eula Orton, 1 dag 81 år, så i 1955 fra et garagetag i Las Vegas en atomeksplosion. Blev hun, hendes mand og søn på otte år ramt af nedfald?
Foto: Asger Liebst

konventionel bombing, så man bedre kunne studere effekten af trykbølger, stråling og nedfald. Og USA forlader i 1951 sin hidtidige fremgangsmåde for atomprøvesprængning efter krigen, nemlig afskrækkende affyring på Stillehavets af store, strategiske bomber til masseudslettelse.

I stedet tager hæren og det amerikanske energiministerium ledelsen af programmet og flytter det til Nevada. Nu skal bomberne være mindre og taktiske, beregnet på at blive brugt på slagmarken i en snæver vending. Under Korea-krigen presser flere generaler på for at bruge kernevåben.

I 50'erne arbejdes på at sænke atomtærsklen. Hundre tusinder soldater sættes til at manøvrere rundt om eksplosionsrøret i Nevada. Man vil på samme tid undersøge effekten på soldaterne og vænne dem til a-våben som naturlig bestanddel af en forestående varm krig mod kommunismen.

Også den amerikanske civilbefolkning skal vænnes til atomkrig. Da kritikken af det radioaktive nedfald fra Nevada tager til i foråret 1955, afholdes en høring, hvor en af projektets politisk ansvarlige, kommissær Libby, slutter diskussionen med disse ord: »Folk må lære at leve med tilværelsens kendsgerninger. Og en del af disse kendsgerninger er nedfald.«

I en husstandsomdelt brochure kunne borgerne læse, at »i en verden, hvor frie folk ikke har monopol på a-våben, er vi nødt til at holde vores atomslagsstyrke på toppen (...) hver eneste prøvesprængning er begrundet i den nationale og internationale sikkerhed, og ingen sprængninger vil finde sted uden der bliver taget hensyn til den civile sikkerhed.«

I løbesedler omdelt i Las Vegas, hvor butiksruder i adskillige tilfælde var splintret som følge af trykbølgen fra testområdet, opfordredes borgerne til at holde sig væk fra vinduer.

I starten af 50'erne var holdningen i Las Vegas, at sprængningerne ikke blot sikrede gode arbejdspladser på prøveområdet, men også var en profitabel turistattraktion. Flere hoteller arrangerede med stor deltagelse morgentourer på tagene, når bomberne brød i luften.

I slutningen af 1950'erne og starten af 60'erne kunne det radioaktive nedfald måles overalt i USA, og befolkningens bekymringer voksede til en proteststorm, som omsider føjede de mest beskidte sprængninger af bordet. I 1963 endes USA og Sovjetunionen om, at

fremtidige prøvesprængninger kun måtte ske under jorden.

Rystelserne og udslippene fortsatte i Las Vegas. I de følgende årtier kom der foran Nevada Test Site flere og flere demonstrationer - der forenede miljøaktivister og religiøse grupper som kvækerne. Og i Kazakhstan, den centralasiatiske republik, som var blevet alvorligt ødelagt af de sovjetiske prøvesprængninger, demonstrerede i 1989 en million mennesker for prøvestop. Det kom nogle måneder senere, men der skulle gå yderligere tre år, før amerikanerne indstillede skydningen og gik over til simulerede afprøvninger på computer. I 1996 underskrev præsident Clinton den internationale Traktat om Forbud mod Prøvesprængning af Kernevåben - og krydsede fingre for, at Senatet ville godkende aftalen.

Netop som bekymrede borgerne, heriblandt Eula Orton, i Las Vegas og omegn skal til at ånde lettet op efter næsten 1000 a-bomber - af myndighederne kaldet *devices* (anordninger) - stilles de over for nye atomare udfordringer.

Forbundsmyndighederne vil bruge Yucca-bjerget på atomsprængningsområdet til i de næste 10.000 år at opbevare mange tusinde tons højradioaktivt affald. Modstanden er markant i Nevada, som har vundet ny selvbevidsthed, efter at underholdningsindustrien i Las Vegas især i 1990'erne har fået uhyre succes. Man vil ikke være losseplads, og derfor lyttes gerne til de mange geologer, som advarer mod opbevaringen, fordi området kan rammes af jordskælv, der vil føre til uhyrlige udslip af radioaktivitet. Sagen er endnu uafgjort.

Til gengæld har lokalmyndighederne i Nevada gjort alt for at holde liv i Nevada Test Site, som indbringer over to milliarder kroner i årtiusskud fra forbundsregeringen.

De seneste par år har man foretaget en serie såkaldte sub-kritiske sprængninger. Her afprøves tændingsmekanismerne i atomvåben. Prøverne indebærer dynamisk sprængning af plutonium og spredning af radioaktivitet, men der finder ikke egentlig atomkernespaltning sted. USA nægter, at man bryder prøvestopaftalen. Borgmesteren i Hiroshima, Takashi Hiraoka, er ikke enig og har gentagne gange protesteret over de sub-kritiske tests, som også Rusland foretager

på Növaja Semlja. Japaneren mener, at prøverne krænker ånden i den internationale aftale og umuliggør, at verden af-ruster sine a-våben.

Eula Orton er blevet fjern i blikket, mens hun mindes den særlige februardag i 1955.

»Vi vidste alle, at det her betød mange job til byen, så vi var spændte, mens vi sad på taget og spejdede nordpå.« fortæller hun.

Pludselig skete det. Uden en lyd rejste der sig en skysøjle nede fra horisonten, den voksede sig hastigt stor til en enorm paddehatsky. Det var et fantastisk og skræmmende syn. Vi kunne høre naboerne omkring os råbe »Wow, der ryger den i luften!« Det er røgsojlen, jeg husker bedst, den var tyk og mørk, måske fyldt med jord.«

Wasp var en lille bombe, men kraftig nok til at danne en radioaktiv sky på syv kilometers højde. Vinden var stærk den dag og drev skyen mod sydøst, ganske tæt på Las Vegas, men uden at ramme. Ortons hus blev dog nogle måneder senere ramt af radioaktivt nedfald, mens familien sov. Det skete, da bomben Bee sprængte den 22. marts 1955 kl. 5.05 og sendte en radioaktiv sky ind over det sted, man engang kaldte Syndens By.

Dagen efter jeg talte med Eula Orton, ser jeg en hel butik fyldt med t-shirts og plakater med grønne marsmænd, alt sammen mærket Area 51.

Dette er UFO- og X-File-interesseres bud på dommedag. På et særligt hemmeligt område, Area 51, ved Nevada Test Site mener disse fanatikere, at militæret skjuler tilfangetagne uhyrer fra det ydre rum og afprøver flyvende talerkerne.

Jeg skal lige til at slå en skraldatter op, men tager mig i det. Hvem ville ikke blive overtroisk efter en menneskealder i skyggen af skyen?

Et par uger senere viser det sig så, at det amerikanske senat alligevel ikke vil tiltræde det globale totalstop for atomprøvesprængninger. USA, Danmarks vigtigste militære alliancepårtner, vil derfor sandsynligvis snart fortsætte nedtællingen til verdens undergang. Ti, ni, otte, mine damer og herrer, syv, seks, fem, fire, tre, to, en...

Dette er den anden af tre reportager fra Las Vegas og omegn. Den første blev bragt den 8. oktober

TI KILOMETER GIFT - Den stærkt radioaktive kæmpesky fra verdens første atomgranat med kodenavnet Grable hænger over Nevadas ørken i 1953. Skyen vil siden drive tværs over USA, mens nedfaldet drysser, og myndighederne siger, at nedfaldet er del af et moderne hverdagsliv. Billedet er først frigivet i 1997 på foranledning af præsident Clinton

Foto: Reuters/Nordfoto